

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 84.

V Ljubljani, v sredo 15. aprila 1891.

Letnik XIX.

Slovenski in hrvatski poslanci v državnem zboru.

Zastopniki slovenskega in hrvatskega naroda v državnem zboru uvaževajo narodne koristi ter z ozirom na težave, izvirajoče iz sedanjega političnega položaja posvetovali so se glede smeri in načina svojega postopanja ter so po resnem, temeljitem preudarku končno dospeli do **jednoglasnih ukrepov**, po katerih bodo za naprej vredili svoje parlamentarno delovanje.

Jednoglasno in z vseh strani poudarjala se je pri razgovoru poslancev potreba, da se med državnoborskiimi zastopniki obeh narodov ustanovi in obdrži tesna zveza, kateri bode namen, v skupnem posvetovanju razpravljati vsa važnejša politična vprašanja, tikajoča se obeh bratskih narodov, zjediniti se o potrebnih korakih ter med seboj dogovoriti sredstva in načine, s katerimi bi se dali storjeni sklepi oživotvoriti.

O obliki napominane zveze vršila se je obširna razprava.

Pretresalo se je vprašanje, ne bi li kazalo, da se poslanci dalmatinski, istrsko-hrvatski in slovenski združijo v posebno samostalno skupino, katera naj bi se krstila „slovensko-hrvatski klub“? Priznavalo se je, da bi jednaka zveza povsem ugajala vroči narodovi želji, ki po vsej pravici le v tesnem približevanju obeh sorodnih narodov vidi poroštvo našega obstanka in napredka. Ker v sedanjih razmerah ni misliti na ustanovitev slovanskega kluba, je mnogo razlogov, radi katerih gre vsekako samostalnemu slovensko-hrvatskemu klubu prednost pred vsako drugo zvezo, obsežajočo parlamentarne zastopnike slovenskega in hrvatskega naroda. Vsled tega stavlja je pri razgovoru eden izmed poslancev predlog, da se ustanovi v dosega zakonitih pravic slovenskega in hrvatskega naroda tak klub, in predlog njegov se je podpiral od strani nekaterih tovarišev.

Ali naravno je, da poslanci, za svoje korake odgovorni svojemu narodu in svoji vesti, vendar niso mogli in niso smeli prezirati tehtnih pomislekov, upirajočih se praktični izvršitvi tega nasveta. Prevladalo je naposled mnenje, da bi v sedanjih odnošajih ustanovitev samostojne skupine več škodovala, nego koristila. Poudarjalo se je, da bi jednaka osnova pospeševala prizadevanje državnoborske leveice, prisvojiti si nadvlado v naši državni polovici, kajti nasproti velikemu levičarskemu klubu, broječemu 109 članov, in nasproti veliki narodni skupini poljski razdrobljena bi bila ostala desnica na maloštevilne in vsled tega malovplivne frakcije. V trenutju, ko je vse zavisno od tega, da se pot zgradi levičarski vladateljnost, poslanci slovenski in hrvatski niso marali, da bi sami uničili blagodejno protitežje, ki je imamo v velikem klubu, združujočem v sebi razne narodne in politične skupine prejšnje državnoborske večine! A lastnim svojim težnjam težko da bi koristili združivši se v svoj lastni klub! Samostalen tak klub mogel bi brojiti k večjemu 20 do 22 glasov; bridko bi čutil svojo maloštevilnost že pri prevažnih volitvah v odseke. Ako pristopijo naši poslanci jednemu izmed velikih klubov, kateri si, kakor znano, med seboj razdelé mesta v odsekih, je povsem gotovo, da se za vsak odsek tudi njim odkaže primerno število članov. Kakor hitro jih pa ni v taki mnogobrojni skupini, morali bi uprav prosjačiti okoli velikih frakcij, da se jim v tem ali onem odseku milostno nakloni pohleven prostorček. In če se ozir jemlje na rešitev naših narodnih teženj, na uresničenje narodne jednakopravnosti, soditi je, da se bode več dalo doseči, ako se zastopniki slovenski in hrvatski priklopijo velikemu klubu, kateri jim po svojih jasno izraženih načelih in svoji sestavi nudi poroštvo, da hoče lojalno podpirati njihove opravičene verske, narodne in gospodarstvene terjatve. Politik potrebuje vplivnih zaveznikov, ako hoče prodreti s

svojimi nazori: vsled tega je jasno, da bodisi v zakonodajalnem, bodisi v upravnem oziru koristnejši je pristop v edno izmed merodajnih velikih skupin, nego osamljenost v razmerno maloštevilnem slovensko-hrvatskem klubu.

Uvažujoč take in jednake znamenite razloge sklenili so torej zastopniki naši, da pristopijo novo ustanovljenemu „klubu konservativcev“, v katerem so itak že združeni prejšnji naši zavezniki, nemški konservativci, češko veleposestvo in avtonomisti bukovinski. Temu z veliko večino storjenemu sklepu pridružili so se tudi oni poslanci, kateri so v prvi vrsti bili predlagali in zagovarjali ustanovitev samostojnega slovensko-hrvatskega kluba.

Poslanci naši stopijo tedaj v „klub konservativcev“. Toda vstopivši v veliko to skupino ustanovili so in ohranili si bodo svojo organizacijo tesno zvezo; ozko zjedinjeni med seboj in dobro pripravljene po temeljitem prijateljskem razmotrivanju naših političnih vprašanj zastopali bodo domovinske koristi v „klubu konservativcev“ ter z njegovo pomočjo in nadejajoč se, da jim ne bo manjkalo podpore zastopnikov vseh drugih bratskih narodov, branili bodo narodno stvar s podvojeno odločnostjo v parlamentu in vladi nasproti. Jasno označili so svoje nagibe v izjavi, katero so pred svojim vstopom izročili „klubu konservativcev“.

Izjava slove: „Zastopniki slovenskega in hrvatskega naroda v poslaniški zbornici, pridrževaje si ožjo mejsebojno zvezo, naznaujajo, da vstopijo v klub konservativcev s trdnim prepričanjem, da bode klub krepko podpiral njih prizadevanje za dosego narodne ravnopravnosti Slovencev in Hrvatov ter pričakujoč, da se bode (klub) pri sestavi odsekov vsigdar oziral na slovenske in hrvatske klube konservativcev pripadajoče poslance, dovoljeval jim pri-

LISTEK.

Kriva pota.

(Povest. Spisal V. Fl. Goriški.)

XII.

Nekoliko dni po rešenih dogodkih so bili tihotapci zopet na starem svojem bivališču v Špelini koči. Jurij je stal pred kočo, pogledoval proti nebu in zdehal.

„Tebi se pa dobro godí,“ nagovori ga Matija, prišedši iz gozda za kočo. „Zakaj pa zmirom tičiš v koči! Včasih bi vendar lahko pogledal po gozdu, morda dobiš tisti holmec, saj véš, kateri.“

„Kako ste skrbni,“ nasmehne se mu Jurij. „Vedno mi roji ta nesrečni zaklad po glavi. Jaz ne verjamem, da bi ga kje dobili.“

„Kaj pa tebi sedaj po glavi hodi?“ pogleda Kregar Jurija. „Jaz sem slišal, da hodiš ti zeló pogosto na skrivnem v vas, ne véš, zakaj? Večkrat sem že čul, da se nekdo vsak večer plazi okoli Rodetove hiše, pa ne véš, kdo je in iz katerega vzroka se ondi potíče.“

„Tih bodite, tiho!“ seže mu Jurij v besedo ter zarudi.

„Saj jaz nisem nič hudega mislil,“ potolaži ga

Kregar. „Kaj pa pravi Rodetova Anica? Meni je nekdo pravil, da se vidva rada vidita; ali je res?“

„Jaz vam ne bodem ničesar prikrival,“ odgovori mu Jurij mirno. „Ko sem šel prodajat tobak, prišel sem v Rodetovo hišo in zagledal Anico. Ko smo prišli s Hrvatskega nazaj, šel sem res večkrat v vas, da bi kje dobil Anico.“

„Kako sta se pa seznanila?“ vpraša ga Kregar. „Ti si takorekoč kontrabantar ali tihotapec, in ona? Čudno je moralo biti, da sta mogla priti skupaj!“

„Nič ni bilo posebno čudnega. Ko je šel oni dan Rodé od doma, šel sem tjakaj, in ko sem dobil Anico samo domá, rekel sem ji, da imam od njenega očeta pozdrav do nje. Ona me je vprašala, kje je sedaj njen oče in zakaj je nikdar ne obiše. Jaz sem jej povedal vse, kje je Jorčan, da je zdrav itd.“

„Jorčan bode pa gotovo vesel, če zvé, da si ti njegovi hčeri povedal, da je tihotapec in da sploh še živi.“

„Ko bi jaz vedel, da je tako! — Ko sem odšel, povabila me je, naj še katerikrat pridem k Rodetu, če bodem imel kaj časa. Sedaj sem šel tja, kedar sem mogel!“

„Ali si povedal, da si sedaj tudi ti med tihotapci? Ali je Rode kaj zvedel, da laziš za njegovo rejenko?“

Jurij je zarudel. „Da sem sedaj med tihotapci,“ odgovoril je nekoliko jecljaje, „tega ravno nisem povedal.“

„Le mene poslušaj, z lažjo se ne pride daleč. Pusti vse pri miru in ne delaj še drugih ljudij nesrečnih. Kaj bodeš počel, ker se moraš skrivati po gozdu, kakor žival.“

„Saj tukaj me nikdo ne pozna.“

„Ali meniš, da bode vedno tako! Predno veš, kako in kaj, bodeš moral pustiti vse in begati po svetu. Jaz vem, kako je.“

„Ali si bil še sedaj kaj okolo doma? Ali si kaj zvedel, kako je v tvoji rojstveni vasi?“

„Nič, večkrat sem hotel že iti, toda vedno me je strah, če se spomnim, kako grdo bi me gledali ljudje, ko bi se prikazal samo za jeden trenutek domov.“

„To je že križ. Toda to bi ti bil kmalu pozabil povedati. Preiskal sem že ves gozd tu daleč na okolo, pa tu ni nikjer kakega takošnega kraja, kakor mi ga je črni Jurij opisal. Ali veš ti morebiti za tak kraj v bližini tvoje rojstne vasi?“

„Jaz se ne spomnim, da bi bil kedaj tak kraj videl.“

Še sta govorila, dokler se niso začeli vračati ostali tihotapci od raznih krajev. Ko je prišel Jorčan, držal se je tako resno, vsi so takoj na prvi hip

merno zastopstvo in njim samim prepušča znamenje njim odmerjenih zastopnikov za razne odseke.

Klub konservativcev sprejel je to izjavo, poslanci naši ravnali se bodo dosledno in vztrajno po onih nagibih, iz kojih se je ta izjava rodila, zaupljivo obračaje se do slovenskega in hrvatskega naroda, pozivljajoč ju, da podpirajo vsi njih dobro premišljene namene na korist domovini, bodočnosti naši v prospeh!

Državni zbor.

Z Dunaja, 14. aprila.

Klub konservativcev

se je danes osnoval. Kakor oni dan češki veliki posestniki, tako so mu danes združeni slovenski in hrvatski poslanci izročili izjavo, katero sem vam že včeraj telegrafično sporočil in katera je natisnena na drugem mestu. Klub je pritrdil, da hoče ozir jemati na opravičene zahteve slovenskih in hrvatskih poslancev, ravno tako izjavi nemških konservativcev, ki so danes oznanili, da osnujejo v okviru konservativnega kluba posebno zvezo v pospeševanje katoliško-konservativnih koristi in da v tem oziru svojim članom varujejo prosto gibanje.

Pri sestavi kluba bil je soglasno za načelnika izvoljen grof Hohenwart, za podpredsednika pa dr. Rapp in dr. Klaič. Zapisnikarji so: Klun, Papstmann, Lupul, Ebenhoeh, reditelj pa grof Alfred Coronini in baron Morsey. Razven predsedstva bode v vodstvu pet zaupnih mož, za katere so bili odmenjeni: grof Deym, knez Karol Schwarzenberg, Karlon, Suklje in Styreca. Pri sestavi odsekov bo imel klub konservativcev zastopnikov: 10 pri 36 članih, 7 pri 24, 5 pri 18 in 4 pri 15 članih. Gledé razdelitve drugih članov za razne odseke priporočalo se je, da naj se ozir jamlje na krščansko-socialne poslance dunajske, ki se zvesto držé desnice.

Predsednik bo dr. Smolka, prvi podpredsednik baron Chlumecky, drugi pa tirolski konservativni poslanec dr. Kathrein, ker je zbolel grof Friderik Kinsky, na katerega se je prej mislilo. Reditelj v zbornici izmed konservativcev bo dr. pl. Fuchs, zapisnikarji pa dr. Ebenhoch, Lupul in grof Sylva Tarouca.

Volilna reforma.

Prestolni govor nič ne omenja volilne reforme in potem tudi smemo sklepati, da vlada sama v bodoči legislativni dóbi ne bode predlagala nobene premembe volilnega reda, če je morda k temu ne bodo prisilile posebne razmere.

Da mi danes omenimo volilno reformo, za to nam je dala povod peticija, ki je došla državnemu zboru, v kateri se zahteva neka prememba volilnega reda za državni zbor. Volilni red je pa tudi zares premembe potreben. Nikakor ne odgovarja faktičnim razmeram v naši državi. Skovali so ga nemški liberalci, ki so pred vsem gledali le na to, da bi si za zmiraj zagotovili večino. Za podlago niso vzeli

spoznali, da ima kaj važnega povedati. Šli so torej vsi za njim v kočo.

XIII.

Spelina kočja ni bila na posebno dobrem glasu. Če so bili vaščani vkupe in so se prepričali, da nobenega tujca ni blizu, pripovedovali so si o Špelini kočji čudne reči. Pravili so, da se v njej shajajo tihotapei, rokovnjači, roparji i. t. d.

Dostikrat srečal je kdo, če je šel po drva v bližnji gozd, slabo oblečenega človeka, divjega črnega obraza hoditi s puško po gozdu. Govorili so sploh marsikaj, toda skoro nikdo se ni upal ziniti na glas boječ se, da bi mu v prvi noči potem prišel rudeč petelin v streho.

Spele so se vsi bali ter ji dajali, kedar je prišla prosit milodarov, ne ravno toliko iz usmiljenja do ubožnih, kolikor iz strahu pred njenimi gosti.

Ko so se usedli vsi okolo mize, pričel je Jorčan. „Velika nevarnost se nam bliža. Ko sem šel danes po opravkih okolo, slišal sem slučajno nekje, da pride te dni jedenkrat večja množica vojakov, da iztrebi to rokovnjaško gnezdo. Ne vem, kedo je bil tako dobrotljiv, da je izdal naše prebivališče. Dobiti ga moramo na vsak način. Toda sedaj ni časa za to, prej ko mogoče moramo v drug kraj, da si najdemo pribežališče. Pripravite tedaj, kar hočete vzeti seboj, potem pa odrinemo dalje v gozde.“

niti davkov, niti števila prebivalstva, temveč so jako svojevoljno določevali število poslancev. Ker so navadno mesta bolj liberalna nego kmetske občine, priznali so jim razmerno več zastopnikov.

Velika anomalija je, da imajo volilno pravico trgovske in obrtne zbornice, dočim drugi stanovi takega zastopstva nemajo. Člani teh zbornic volijo dvakrat, jedenkrat oddajajo glasove za-se, drugikrat pa kot člani zbornice. Mi ne bomo razpravljali, ali je zastopstvo teh zbornic samo na sebi umestno ali ne, toliko pa vendar lahko rečemo, da bi se dosledno morale osnovati tudi kmetske zbornice in jim dati volilno pravico, ako se ohranijo sedanje trgovske zbornice z volilno pravico.

Pri trgovskih zbornicah je pa tudi druga anomalija. Skoro v vseh večjih trgovskih in obrtnih zbornicah imajo trgovci večino in odpošljejo v zbor le poslance, ki zastopajo interese trgovine in velike industrije, ki so pa navadno v nasprotju z interesi malih obrtnikov. Doživeli smo celó, da so se skoro vse trgovske zbornice izrazile proti postavodaji v prid malih obrtnikov, in zastopniki trgovskih in obrtnih zbornic so v zbornici dosledno glasovali le za interese velikih kapitalistov. Zatorej mi mislimo, da bi se delovalo na to, da se trgovske in obrtne zbornice razdelé v samostojne trgovske in samostojne obrtne zbornice, ker si interesi obrtnikov in trgovcev navadno nasprotujejo. Trgovec je za prosto trgovino, prosto konkurenco, dočim je obrtnik za varstvene carine in omejitve obrtne svobode. Nikakor jedna zbornica ne more zastopati enako koristi obeh stanov in skušnja nas uči, da je tudi zares tako.

Govori se sedaj o vpeljavi delavskih zbornic. Misel, da se osnujejo take zbornice, je najprej sprožila levica, ko je bila v opoziciji. Ko je pa pri volitvah slutila, da postane vladna stranka, je pa hitro izpustila te zbornice iz svojega programa, s čimer je pokazala, da jej za stvar ni bilo nikdar resno dosti mar. Res, ta ideja prihaja od leve, ali vendar je ni zavreči, ker ima marsikaj dobrega na sebi. Zanj se je izrekel tudi knez Liechtenstein. Take zbornice so opravičene, ker dosedaj nemajo delavci nobenega postavnega zastopstva. Delavci sicer ne plačujejo direktnega davka, ali zaradi tega se jim politične pravice ne smejo odrekati. Delavci dajejo državi krvni davek, pa ne le tega, temveč plačujejo tudi celo množino drugih davkov. Država ima dandanes glavne dohodke iz neposrednih davkov in te plačujejo tudi delavci. Koliko delavec, ki ima družino, plača užitnine! Pravično torej ni, da se delavcu ne dá nobeno zastopstvo, da se zanj delajo zakoni, ne da bi se poslušal njegov glas. Zaradi tega mislimo, da bi bilo umestno, da bi delavske zbornice poslale tudi zastopnike v postavodajne zbornice.

Od neke strani se danes priporoča občna volilna pravica. Ali mi vendar mislimo, da razmere v naši državi sedaj še neso ugodne za tako premembo volilnega reda. Naši delavci tudi še neso dovolj izobraženi, da bi naravnost volili v državni zbor. Le prelahko bi jih preslepili liberalni agitatorji, da bi svojim nasprotnikom dali svoje glasove.

Ko je Jorčan končal, nastal je velik nemir. Vsi so pretili neznanemu izdajalcu, ter vihteli pesti Na opominovanje Jorčanovo pa so brzo poiskali po kočji vse, kar je bilo kaj vredno. Proti večeru so pa odrinili v gozd. Na robu se je Jurij še jedenkrat obrnil ter vskliknil: „Z Bogom Anica!“ potem pa je tudi on zginil za svojimi tovariši.

Vsi so se ustavili, ko je napočila že trda noč, v sredini gozda. Nabrali so dračja ter zakurili.

„Žal mi je,“ pričel je Kregar zraven sedečemu Juriju, „res mi je žal, da smo morali pustiti kočjo, katera se mi je tako priljubila; Bog vedi, kam nas zanese usoda.“ Jurij je pa tožno zrl na ogenj ter molčal.

Da bi ga nekoliko oživil, začel je stavec zopet govoriti o zakladu. Počasi se je ogrel tudi Jurij in sklenila sta, da ga iščeta in najdeta naj stane kolikor hoče. „Najbolje bode, ako ga jutri preiščeva.“

„Vso vas zažgimo,“ zakriči Janez s tako silo, da je Juriju beseda ostala v grlu. „Kaj bi se koga bali, saj nas je dosti. Jeden izmed vas je moral biti, da nas je izdal.“

„Kaj naj bi zažigali?“, odvrne mu Jorčan mirno, „saj mi vendar nismo rokovnjači. Kje bode pa vi prodajali tobak, če ne tukaj. Ako pa začnete požigati, kdo bode še od vas kaj kupil?“

V delavske zbornice bi pa še prišli taki možje, ki bi si snali izbrati pravega moža za svojega zastopnika. Pri občni volilni pravici bi se le prelahko prigodilo, da bi noben delavec ne prišel v državni zbor. V Franciji imajo občno volilno pravico, ali vendar bi pa v zbornici zastoj iskali delavca; v Nemčiji jih spravijo nekaj v državni zbor, pa le s silnimi denarnimi žrtvami, ker agitacija silno stane.

Poslanci-delavci bi pa jedini mogli prav pojasniti delavsko vprašanje. Da bi bili taki poslanci iz delavskega stanu potrebni parlamentu, to je že pri mnogih prilikah posebno naglašal slavni angleški državnik Gladstone. Teh misli je tudi drugi angleški politik Chamberlain, torej moža, ki imata mnogo politične skušnje, ki sta liberalca v pravem pomenu besede, ne pa v tem, da bi zaničevala duhovščino, sta odločno za to, da delavci ne volijo samo, temveč odpošljejo iz svoje srede poslance v državni zbor. Če tak mož, kakor je Gladstone, nema pomisleka, da bi se mej delavci ne našli možje sposobni za parlament, je pač jasno, da bi taki pomisleki bili prazni. Jasno je pa tudi, da delavcem morejo politične pravice le tedaj koristiti, če se faktično morejo poslužiti tudi pasivne volilne pravice, kajti samo aktivna je večkrat le problematične vrednosti. Ker se pa to najlože doseže po delavskih zbornicah, naj bi se uvele in jim dala volilna pravica za delavne zbornice in državni zbor.

Če pride v državnem zboru razgovor o volilni reformi na vrsto, tedaj mislimo, naj poslanci preudarijo, če bi ne bilo umestno, da se trgovske zbornice primerno preustrojijo, da bodo dovoljno zastopani tudi interesi malih obrtovalcev, potem uvedó kmetske in delavske zbornice z volilno pravico v parlamentarne zastope. S tem bi se odpravila krivica, ki se dandanes godi nekaterim stanovom.

Volilni shod katoliško-političnega društva.

(Dalje.)

Pri ljubljanski občinski upravi se sicer ne more govoriti o kakem „švindelnu“, vendar je opažati neko lahkomiselnost hrepenenje, posnemati druga velika mesta v veliko-mestni, sevéda dragi upravi.

Ako g. Ivan Hribar kaj lepega vidi v Zagrebu ali v zlati Pragi, precej hoče to uvesti tudi v Ljubljani, tega pa ne pomisli, da se Ljubljana v denarnem oziru ne more meriti z drugimi velikimi mesti.

Gledé mestnega gospodarstva nimam mnogo omeniti, ker so o tem govorili že drugi gg. govorniki. — Znano Vam je, kako se je nameraval denar po nepotrebnem trositi za višjo deklislo šolo, kako se je po nasvetu Hribarjevem izvrglo nekaj tisočakov za vodomet na cesarja Franc-Jozefa trgu, katerega bo treba skoro gotovo odstraniti, ako se ondi zgradi poštno poslopje; nasprotna stranka je stiščala zgradbo gledališča tja nekam v Šiško, in sicer na tak močvirnen svet, da je bilo treba blizu 25.000 gld. zabiti v zemljo, in zato bo mesto moralo dati večji prispevek, kakor je bilo določenih 22.000 gld.

Janez mu je možko odgovoril in začel se je prepri brez konca in kraja. Jurij se je naveličal večnega vpitja, ter šel s Kregarjem nekoliko v stran od tovarišev.

„Veste kaj, Kregar“, nagovori Jurij starca. „Ali morete vi iti v mojo rojstno vas? Saj ravno tako daleč ni od tod. Rad bi še zvedel, kako je kaj tam.“

„Pojdem, naj bode,“ odgovori mu Kregar, „bodem vsaj spoznal tvoje, ali imaš res tako dobro mačeho ali ne.“

„Kje pa je od tod najbližja pot?“ vpraša Jurija, a ta mu ni vedel odgovoriti.

„Bodem že prišel, saj na konci sveta ravno ni.“

„Ali vi veste, kako bi bilo najboljši, da bi lahko vse pozvedeli.“

„Jaz tega ne bi vedel? Saj sem menda že dosti na svetu skusil. Oblekel bodem beraško obleko, a tega menda ravno ne bode treba, saj je moja obleka lepa, da si krasnejše misliti ne morem.“ Pri tem vzdignil je Kregar svoj raztrgani rokav ter ga obrnil proti ognju. „Da, da je že tako na svetu. Vsi ne moremo biti bogatini, berači pa tudi ne, kam bi potem beračit hodili, ko bi bili vsi berači?“ Ker so se med tem polegli prepri, šla sta nazaj k ognju ter se ulegla poleg ostalih na tla in kmalu trdno zaspala. (Dalje sledi.)

Gledé šol je liberalna stranka popolnoma po nepotrebem obremenila mestne davkoplačevalce. Popolno so namreč hoteli pomesti s podukom nemškega jezika v ljudskih mestnih šolah, a so morali za svojo trmo poleg obstoječih šol ustanoviti mestno nemško deško in deklško šolo, kjer se res nemška deca vratolomno ponemčuje, dočim so bile prejšnje šole, v katerih se je pričela nemščina podučevati, ko se je otrok dobro slovensko brati naučil, našim razmeram primerne. Hribarjeva stranka je torej s svojo pretiranostjo zakrivila, da imamo zdaj dvoje nemške in žal zeló obiskovane šole. Tako se sama ujeda slepa strast. — Tudi gledé uvedene šolnine mestni magistrat mnogokratov prestrogo postopa in se drži preveč birokratskega kopita. Čemu treba delavcem za njih otroke ubožnih spričeval? Ali niso njih žuljave roke za to najboljše spričevalo? In tudi rubljenje naj bi se izvrševalo v tem oziru le v najskrajnejših slučajih itd. Sploh moramo reči: Mi imamo toliko politične in upravne zrelosti ter vémo, da kar je mestu potreba, da se dostojno oskrbuje, to mu morajo tudi davkoplačevalci oskrbeti, toda davkoplačevalcem se ne sme nakladati, česar ne morejo zmagovati.

Omenil bi še nekaj besed gledé volitve same. — Kandidatom, ki se bodo postavili od naše strani, seveda ne bo z rožicami postljano. Zaeno je namreč, da se kandidatom godi kakor ženinom. Kadar človeka vržejo čez prižnico, kakor pravimo, tedaj ne pustijo ljudje na njem nobene zdrave dlake. Čital sem, da je imel neki mož navado vselej svojo ženo razdražiti, kadar se je pripravljval za velikonočno spoved. Vprašan, zakaj da to stori, odgovori: Zato, ker mi potem ni treba glave beliti z izpraševanjem vesti, žena mi napove vse moje napake od konca do kraja tako, da bi lahko tudi dolgo spoved opravil brez posebnega truda. Podobno, zdi se mi, godi se tudi s kandidati in najraznejše sodbe se o njih čujejo ob času volitve. Toda pametni možje se zato nič ne menijo in vzlasti si v čast štejejo, ako jih taki listi obirajo, kakor sta „Brus“ in „Narod“. Se predno smo se konečno dogovorili o svojih kandidatih, že so zagnali nasprotniki krik: Klerikalci morajo pasti! — Temu nasproti moramo reči: Kaj pa je, ako pademo? Bomo pa zopet vstali, druge nesreče ne bo nobene! Kaj pa je, ako bi podlegli vsi naši kandidati morebiti le za malo glasov? To ni za nas noben poraz, kajti nasprotna stranka ima moč v svojih rokah, in jo tudi prav očitno kaže. Ali zmagamo ali propademo, tega ne moremo še danes določiti, toda toliko je gotovo, da je naša opozicija slovesen ugovor proti poslovanju sedanje večine v mestnem zastopu ter izjava, da mi za tako gospodarstvo ne prevzamemo nobene odgovornosti. — Toda ako bodo vsi zavedni volilci izvršili svojo dolžnost, prepričan sem trdno, da bo zmaga na naši strani. Vsakdo naj torej stori svojo dolžnost. Pokažimo pri volitvah, da ga ni nikogar, ki bi nas tudi v prihodnje pošiljal v april!

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. aprila.

Notranje dežele.

Prestolni govor. Češki listi z veseljem pozdravljajo prestolni govor, ki napoveduje rešitev cele vrste narodnogospodarskih vprašanj. Naglašajo pa, da se s povoljno rešitvijo narodnogospodarskih vprašanj avstrijski narodi ne morejo zadovoljiti, kajti narodi boré se tudi za idealne interese, o katerih se ne bode moglo preiti na dnevni red. S sedanjim stanjem v narodnem oziru morejo biti jedino Nemci zadovoljni. Neki češki list pravi, da bode sedanji državni zbor umrl najbrž nenaravne smrti, ker ne bode sposoben za rešitev narodnih, verskih in državnopravnih vprašanj.

Češko državno pravo. Letos so samo Mladočehi podpisali izjavo o češkem državnem pravu. Veleposestniki se jim neso pridružili, pa tudi sami neso zbornici predložili nobenega pravnega protesta. Iz tega se dá sklepati, da češki veleposestniki spoznavajo, da bi bil v sedanjem času vsak boj za češko državno pravo zaman. Pa tudi Mladočehi se ne mislijo z vsemi silami upirati za državno pravo, kajti „Narodni Listy“ naravnost oporekajo, da bi bil odstavek prestolnega govora, ki se tiče češke sprave, na Mladočeha napravil slab vtis. Če pomislimo, kako so Mladočehi zabavljali proti spravi in kričali, da nasprotuje češkemu pravu, bili bi vsekako pričakovali, da bodo razjarjeni zaradi tega odstavka v prestolnem govoru. Mladočeški list celó zagotavlja, da Mladočehi ne mislijo vsekako nasprotovati vladi. Iz vsega tega moremo sklepati, da Čehi ne bodo zanaprej neprestano naglašali državnega prava in se bodemo Slovenci zatorej z njimi

ložje sporazumeli. Mladočehi tudi ne mislijo tirati liberalne politike, temveč se bodo skušali polagoma približati desnici.

Prememba kazenskega pravnega reda. Pravosodni minister bode zbornici poslancev v kratkem predložil predlogo, s katero se bodo premenile nekatere določbe kazenskega pravnega reda. Mej drugim bode predloga določala, da se je moč pritožiti proti razsodbam deželnih oziroma okrožnih sodišč kot prizivnih instanc v slučajih prestopkov. Bode li tretja instanca višje deželno sodišče ali najvišje sodišče, še ni določeno. Misel, da se premeni pravni red, sprožila je generalna prokuratura.

Vnanje države.

Bolgarija. Te dni zaprli so v Sofiji pristaša ruske stranke, advokata Macedonskega. V njegovi hiši našli so bajé več sto kilogramov dinamita. Preiskava bode pokazala, če je bil ta mož kaj v zvezi z morilci ministra Belčeva.

Rusija in Bolgarija. Bolgarski oficijozni list „Bolgarija“ našteva vse krivice, ki jih je Rusija od 1879. leta storila Bolgariji. Ta list naravnost dolži ruskega poslanika Hitrova v Bukareštu, da je provzročitelj umora bolgarskega ministra Belčeva. Rusija si je vedno prizadevala, da bi pahnila Bolgarijo v anarhijo, da bi dobila povod za posredovanje. Iz pisave tega lista se pač dá jasno posneti, da v bolgarskih vladnih krogih vlada velika nevolja in nezaupnost proti Rusiji in da sprave mej Rusi in Bolgari ni kmalu pričakovati.

Vzhodno-rumelijsko vprašanje. Bolgari so se že veselili, da je dan 6. aprila potekel, ne da bi kaka vlada bila protestovala proti podalšanju vzhodno-rumelijskega vprašanja. Če je verjeti vesti, ki prihaja iz Carigrada, bilo je veselje v Sofiji pre zgodaj, kajti ruski veleposlanik je nekda dné 11. t. m. bil pri sultanu in sprožil vzhodno-rumelijsko vprašanje. S tem diplomatičnim korakom Rusija ne bode razdelila Bolgarov, ali v zadrege jih pa vendar spravi.

Srbija in Bolgarija. Ker so Bolgari bajé jako pomnožili vojaštvo ob srbski meji, je srbska vlada naročila zastopniku svojemu v Sofiji, da naj zahteva pojasnila od bolgarske vlade v tej zadevi.

Srbija. Kraljica Natalija ni hotela vsprejeti ministra notranjih zadev, Gjajo, ki jo je prosil za avdijenco, da bi jej sporočil sklep skupščine, katera se obrača do nje, naj bi ostavila Srbijo. Kraljica Natalija torej z lepa nikakor ne misli zapustiti Belegrada in radikalna vlada bode z njo imela mnogo neprijetnostij. Okrog kraljice se zbirajo naprednjaki, ki se nadejajo, da pridejo s tem do veljave. Narod srbski goji namreč še vedno simpatije do kraljice in ne more razumeti, kako da se vlada z njo sporazumeti ne more.

Rumunija. Ruski listi jako v temnih barvah slikajo politične razmere v Rumuniji. Vedó povedati, da se po deželi razširjajo proklamacije, v katerih se pozivlje narod, da spodi sedanjega kralja in pokliče kacega domačina na prestol. V Moldavi kralja naravnost sovražijo, v Valahiji pa dosti ne marajo zanj.

Bismarckova kandidatura. Danes je volitev v 19. nemškem državnozbornem okraju, kjer kandiduje bivši kancelar knez Bismarck. Knez ima tri protikandidate, socijalnega demokrata, naprednjaka in velfa. Če Bismarck danes ne bode izvoljen, pride najbrž s socijalnim demokratom v ožjo volitev. Nemškonarodni listi silno pišejo za Bismarcka in dokazujejo, da bi bila velika sramota, ko bi propal. Propad Bismarckov spravi bi Nemce v sramoto pred vso Evropo. Baš iz tega, da tako bobnajo zanj, dá se sklepati, da nikakor neso še prav gotovi, da bi bil voljen. Za Bismarcka pa ne delujejo le narodni liberalci, temveč tudi svobodnokonservativna stranka, kateri bi bil poslanec Bismarck jako po godu v carinskih vprašanjih.

Izvirni dopisi.

S Pohorja, 13. aprila. (Narodna zavest in nje prebujenje.) Vse na svetu je minljivo, tega se človek najlaglje prepriča, ako čita zgodovino raznih narodov. Ali če že gre to po naravnem zakonu, koliko bolj resničen je še le pregovor, da „krivica le jeden čas traja“, ali „svaka sila do vremena“.

S tem smo se Slovenci vsikdar tolažili, kadar nas je tlačil ošabni tujec, in se mu je v to svrhu pridružil, žalibog, le prepogosto zaslepljen naš rojak, — toda to je trajalo le nekaj časa. Vstali so buditelji naroda, — večinoma pri nas duhovniki, — dramiti začeli ljudstvo, zdramljeno učiti spoznavati njega pravice; takšnega pa sedaj ne pogoltne z lahka nemški vihar!

To vse se je zgodilo v zadnjih letih. Prej naš kmet ni imel pojma o volitvah, izogibal se jih je, kolikor mogoče, ali pa je volil, kakor je kdo hotel. Ali danes je to, hvala Bogu, drugače! Naš kmet gre sedaj z veseljem in ponosen na volišče, in ne da bi ga kdo učil, kako in koga voliti, navadno zadene pravo že iz lastne skušnje.

Tega je kriva največ tudi brezobzirnost in nesramnost nemškutarije pri nas, katera se je konečno že tudi najbolj priprostim in nevednim pristudila. Pa so tudi delali in divjali nemškutarji ob volitvah. Jedenkrat se jim je posrečilo, — pred kakimi dvajsetimi leti, — da so zmagali v precéj narodni občini. To zmago so hoteli praznovati s tepežem, nekega narodnjaka pa so hoteli v vodo vreči. Komisar je za najbolje spoznal v tem slučaju, da jo je hitro potegnil.

V drugi občini so zmagovali in — strahovali do letos. Lani se jim je število privržencev skrčilo tako, da niso lahko mogli volitve sklepčne napraviti, ker Slovenci niso hoteli z njimi voliti. Letos pa so vstali Slovenci, probujeni po vrlem in neustrašenem svojem župniku, šli k volitvi vsi, kar je nasprotnike toliko prestrašilo, da so že zbrani se razpršili na vse vetrove domov. Pa so tudi žugali in tirjali takrat, ako jim je bil kak kmet dolžan, in vendar ni hotel z njimi potegniti. Toda sreča, da ne doseže njih krik neba!

Izza kulis smo namreč zvedeli, da tudi najbolj razjarjeni nemškutarji precéj rahlo stojé, in ko ne bi jih podpirala mariborska hranilnica, marsikateremu bi morda že zapél „boben“.

Navada je, da listi po volitvah izdajo „zlato“ in „črno“ knjigo volilcev. Naj se mi ne vzame za zlo, ako odprém tudi jaz jedenkrat „zlato“ knjigo našega okraja in priobčim nekaj najbolj delavnih narodnih buditeljev. Prva hvala gre najbolj mejni župniji Remšnik, katero neomahljivi čast. g. Žmave ob volitvah vselej izvrstno vodi. Dobro obnesla se je letos tudi marenberška okolica pod vplivom čast. g. Zagajška. Neustrašeno sta nasledovali tudi občini Vuhred, kjer je narodno ledino oral čast. g. Kocuvan, pa sedaj pridno seje čast. g. Črnko s pomočjo vrlega rodoljuba g. Pahernika, in pa sv. Anton pod vodstvom čast. g. Slaviča. Narodna trdnjava postala nam je občina Ribnica in Janževirh-Arlica. Tukaj je pred kakimi šestimi leti neumorno budil čast. g. Grušovnik, kateri je s tem si postavil ondi trajen spomenik, — in pa mu je vrlo nasledoval čast. gosp. Kavčič. Sedaj je ondi trden steber čast. g. Hrastelj, ob katerega treskajo vse liberalne iskre, pa se razpršé ob njega neomahljivem značaju.

Iz tega razvidimo, da ravno duhovniki so, ki pri nas kakor povsod najbolj budijo narodno zavest, brez ozira na desno ali levo. Kadar pa se ta zavest utrdi, prišli bodo drugi ptički, ki bodo iz varnega zavetja nanje ščevali in jih zmerjali z „nazadnjaki“. Tako se godi baje povsod, tudi pri vas na Kranjskem, saj „nehvaležnost je plačilo sveta.“

Pogorski.

Dnevne novice.

(V Rim) odpotujejo jutri, kakor smo že poročali, štirje avstrijski škotje. Danes so se namreč z brzovlakom ob 6. uri pripeljali v Ljubljano novi knez nadškof solnograški dr. Janez Ev. Haller, prevzvišeni knezoškof graški dr. Janez Z w e r g e r in premilost. knezoškof mariborski dr. Mihael Napotnik. Tem preč. cerkvenim knezom se jutri popoldne pridružijo tudi prevzvišeni gosp. knezoškof ljubljanski ter se s poštnim vlakom odpeljejo proti Rimu.

(Osebnosti.) Poštni oficijal gospod Teodor Vidic je premeščen iz Ljubljane v Novo Mesto, da tam dela priprave za erarično pošto. — V Tomaju pri Sežani je 11. t. m. umrl gospod Anton Černe, rojen leta 1813. Leta 1848 je pokojnik zastopal tržiški (Monfalcone) okraj v državnem zboru na Dunaju in Kremžiru, leta 1861 sta ga sežanski in komenski sodiški okraj izvolila v goriški deželni zbor, ta pa v državni, katerega član je bil do leta 1873. Bil je odločen Slovenec in obče spoštovan pri svojih sorojakih. — Umrl je v nedeljo primarij bolnišnice pri sv. Elizabeti na Dunaju, dr. Alojzij Urbantschitsch, v svojem 74. letu, brat pokojnega graščaka Predvorom na Gorenjskem. — Avskultant za Štajersko, gosp. dr. Henrik Stepančič in pravni praktikant g. dr. Oton Papež sta imenovana za avskultanta na Kranjskem, pravni praktikant g. V. vitez Fröhlich za avskultanta na Štajerskem.

(Semeniška duhovnika) bodeta postala letos, razven že imenovanih šesterih gospodov, še gg. Ivan Abram iz Idrije, in Ivan Debelak iz Trziča.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 8. aprila XLIV. sejo. Navzočni: Prvomestnik Tomo Zupan. Odborniki: dr. vitez Bleiweis, Ivan Hribar, Matej Močnik, Ivan Murnik,

Luka Svetec (podpredsednik), dr. Vošnjak (denarničar), Andrej Zamejic, Anton Žlogar (zapisnikar). Prvomestnik pojasnjuje razmere o tržaških šolskih zavodih družbe sv. C. in M. — Blagajnik dr. Vošnjak poroča o dohodkih in troških v I. četrtini t. l., kakor tudi o zapuščini + dr. Cučka, kateremu vsled oporoke naša družba postavi nagrobni spomenik, in se o isti priliki zanj opravijo zadušnice. — Tajnik Žlogar naznanja dospele vloge in izvršitev prejšnjih ukrepov. Mej pokrovitelje so od zadnje seje pristopili gg. Ivan Resman, Jakob Gruden, dr. J. Munda in Ivan Volk. — Nove tačasne podružnice so: Kanal na Goriškem, Breški okraj na Štajerskem, Libeliče na Koroškem in Vransko na Štajerskem. Razni darovi posameznikov, veselih družb, bralnih društev mesto vencev po rajnih rodoljubih, slavni posojilnic in hranilnic bili so že v naših dnevnikih razglašeni. — Sklene se razpisati natečaj za IV. učiteljsko mesto na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakupu v Trstu, ker na tej šoli odpre družba z bodočim šolskim letom svoj IV. razred. Istotako se odredi potrebno zbog osnove novega zabavišča v obmejnem mestu. — Več prošenj za učne pripomočke je bilo uslišanih. Rešene so bile še nekatere notranje zadeve.

(G. prof. J. Hubad) v Ljubljani spisuje vsled vabila deželnega odbora „Prirodopis“ za 6. 7. in 8. razred slovenskih ljudskih šol, prof. Fr. Oražen zemljepis, prof. I. Vrhovec v Rudolfovem zgodovino, ravnatelj A. Senekovič pa fiziko. Prvi deli teh knjig bodo tiskani še pred začetkom novega šolskega leta.

(Idrijski cestni odbor) je izvolil g. Pavla Grudna, posestnika na Jeličjem vrhu za načelnika, g. Karla Svobodo c. kr. inženirja, za namestnika.

(V cestni odbor kostanjeviški) je deželni odbor imenoval kot svoja zastopnika g. O. Severja, župana v Kostanjevici, in g. Jan. Svobodo, posestnika v Čadežu.

(Umrli) je 10. t. m. v Mozirju gospod Ivan Tribuč, trgovec, v 57. letu svoje dobe. Včeraj zjutraj pa je tu v Ljubljani umrl g. Maks Patat, meščanski svilobarvar in hišni posestnik, v 77. letu svoje starosti.

(Požar.) Iz Čepovana se nam poroča: Grozen požar smo imeli pretečeni petek na gori „Kobilica“. Pravim, grozen prvič radi viharja, ki je podpihoval ogenj, drugič radi strmine gore ter težave gašenja, tretjič radi nevarnosti, ki je pretila erarskemu trnovskemu gozdu. Pri tem viharju, ki je v petek divjal, je bilo pač težko gasiti na strmi gori. Kako lahko bi bil ogenj se razširil v bližnji Studor in v tega se dotikajoči trnovski gozd. Groza spreleti pri tej misli človeka, ki pozna ta velikanski gozd. Velikega priznanja in zahvale je res vredna c. kr. žendarmerija v Čepovanu, pa možje in mladeniči, ki so z nevarnostjo lastnega življenja ogenj še v pravem času zadušili. Žal, da se je pri tem zgodila velika nesreča. Trem gasilec se je spodrsnilo, pa dva sta se kmalu postavila na noge, a tretji mladenič pri 18. letih je butil v drevo s tako silo, da je kmalu zdihnil svojo dušo. Č. g. župnik, ki je bil tudi pri gasilcih, je nemudoma prihitel mladeniču na pomoč, toda ta ni več govoril. Kdo je zažgal, še ni znano. Goreti je začelo blizo prve hiše v Gorenji Trebuši. Zgorela je kopa sena na prostem in na gori nekošena trava in sušje v površju blizo šest hektarov. Škoda pač ni velika, ker se je ogenj kmalu zapazil in hitro zadušil, predno je prišel na čepovansko stran in do erarskega gozda, za kar si je pridobil največjo zaslugo poveljnik žendarmerije, gospod J. Podmenik, ki je v najkrajšem času spravil na noge kakih 150 gasilcev. Danes dne 13. aprila na omenjenem pogorišču in drugih vrhovih naletava sneg — v okolici goriški.

(Pri občinski volitvi) v Spodnji Šiški je za župana izvoljen gospod Janez Knez, za svetovalce gg. Fr. Kauschegg, Anton Wisian in J. Juvančič.

(Z Žabjaka) sta ušla te dni kaznjence Viljem Juvan iz pruske Šlezije in Alojzij Gersin iz Warnsdorfa na Češkem. Gersina so mestni redarji že dobili.

(O pristojbinskem namestku.) Vse one stranke, ki imajo do konca aprila priznati svojo imovino, da se od nje odmeri „desetek“ za leta 1891—1900, utegne zanimati razsodba upravnega sodišča z dne 7. julija 1885, št. 2651, ki pravi, da to ni nepostojno, ako kdo svojo nepremičnino pripozna samó s 70kratno zemljarino (t. j. 70krat 0.227 od čistega

dohodka). Iz tega sledi, da nihče ni zavezan več pripoznavati, kakor „navadno vrednost“ svojih zemljišč. Ta pa znaša po razglasu vis. fin. ministerstva z dne 25. januarja 1884 (drž. zak. št. 18) le 70kratno, a ne 108kratnó povišano zemljiško dačo. Kdor pripozna 108kratno zemljarino, stori opus supererogatorium, ter bo plačeval polovico več desetka, kakor je po postavi od 15. februarja 1850 storiti dolžen. (Glej: Manz, Geb.-Gas. Wien 1891, S. 566.)

(Vabilo) k rednemu občenemu zboru domoljubnega deželnega pomočnega društva za Kranjsko v Ljubljani, kateri bo dne 18. aprila 1891 ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Naznanila prvosedstva. 2. Gospodarstveno poročilo in račun za leto 1890. 3. Prenaredba društvenih pravil.

(Pri gradnji lokalne železnice Celje-Šoštanj-Velenje.) kateri sta podjetnika Lapp in Klemensievič, dobé — kakor se nam poroča — za kamenpolome in druga enaka dela dober zaslužek delavci.

(Spomin na bitko pri Kustoci) nameravajo praznovati letos v Novem Mestu nekateri udeležitelji krvave bitke dne 24. junija leta 1866. Slavnost bode dne 21. junija; povabljeni so vsi soborilci pri Kustoci. Slavnost snujeta gg. Karol Dular in Jos. Ovsec, pri katerih se je treba oglasiti do 1. junija.

Telegrami.

Praga, 14. aprila. Kakor se „Politiki“ brzojavlja z Dunaja, pripelje se nadvojvoda Karol Ludovik dne 14. maja v Prago, dne 15. maja otvori razstavo, 18. maja pa češko akademijo.

Monakovo, 15. aprila. Nadvojvoda Franc Salvator in nadvojvodinja Marija Valerija sta se zjutraj z brzovlakom pripeljala k poročni slavnosti; sprejela sta ju princ Leopold in Gizela.

Bradford, 15. aprila. Včeraj zvečer so bili novi nemiri. Množica je napala mestno hišo in pobila okna. Redarji in vojaki so se sprijeli z razgrajalci. Več oseb je ranjenih.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—65)

Tuji.

13. aprila.

Pri **Maltcu**: Hanseli, trgovec, iz Prage. — Pretzner; Klemperer, Hertl, Blaschka, Ernest, Steinbeck, Schuldes, Smeipidel, Leidlmayer, trgovci; Bartusch, tovarnaer, in Hartman, potovalec; Anton, tajnik zavarovalnice; Singer in Schedivi, trgovca, z Dunaja. — Mihael iz Kranja. — Mozzarolli, potovalec, iz Trsta. — Manheimer, trgovec, iz Nemčije. — Perko, trgovec z lesom, iz Celja.

Pri **Stonu**: Ludovik Koch iz Isla. — Friedenheim; Gold, Löwy, Schreiber, Weiss, trgovci; Pfeifer, potovalec, z Dunaja. — Weisslein, trgovec, iz Trsta. — dr. Wellner, odvetnik, iz Linca. — Fondor, trgovec, iz Pulja. — Fischer, trgovec, iz Vel. Kanize. — Gollat, trgovec, iz Budimpešte.

Pri **Južnem kotodvoru**: Jare iz Doba. — Schal, trgovec, iz Pečuha. — Murn in Pezicer iz Št. Pavla.

Pri **bavarskem dvoru**: Eppich iz Poloma. — Dolinar, župnik, iz Rake. — Schemitz in Krakar iz Kočevja. — Landler iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v noč
		trakomera v mm	teplomera po Celziju			
7. u. zjut.		731.9	4.8	sl. svzh.	oblačno	5.20
14. 3. u. pop.		730.9	9.0	sl. szap.	dež	dež
9. u. zveč.		732.0	6.2		oblačno	

Srednja temperatura 6.7°, za 2.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

15. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	glid	55	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	50	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	90	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	70	"
Akcije avstr.-ogorske banke	986	"	—	"
Kreditne akcije	301	"	—	"
London	116	"	40	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	52	"
Cesarski cekini	5	"	52	"
Nemške marke	57	"	02 1/2	"

Izjava.

Pred tedni bil je neki nepoznani mi agitator za sedanje mestne volitve pri meni in rekel, da je poslan od gosp. dr. Tavčarja in da mu naj podpisem pooblastilo za volitev III. razreda.

Ker tedaj še nisem poznala volilnih razmer in nisem mogla dobro premisliti, za katero stranko da gré, prekanil me je isti možic, da sem mu pooblastilo podpisala.

Ko sem se pa zdaj prepričala, za katere kandidatke sem se podpisala, kateri mi nikakor niso po volji, sem se obrnila danes do g. dr. Tavčarja, naj mi vrne pooblastilo — toda nisem ga dobila.

Prisiljena sem tedaj tem potom objaviti, da prekličem dotično od mene izsiljeno pooblastilo in da bom izročila svoje pooblastilo drugemu ter obenem tudi pri volilni komisiji vložila ugovor proti postopanju mladoslovenskega agitatorja, oziroma proti volitvi kandidatov omenjene stranke.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1891.

Marija Kušar,

posestnica, Slonove ulice št. 4.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohraniti usta sveža, krepčata čeljustno meso ter odpravljata slabo sapo iz ust.

1 steklenica ustne vode velja 40 kr., 1 škatlja zobnega praška 20 kr., 12 steklenic 4 glid., 12 škatelj samó 2 glid.

Lekarna Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Naročila se izvršujejo s obratno pošto proti povzetju zneska. (30-21)

Uzorec zasebnim naročnikom zastoj in franko.

Uzorne knjige za krojače, kakeršnih do sedaj že ni bilo, nefrankovane in le proti vložbi 20 glid., kateri se odračunajo, kadar se blago naroči.

Blago za obleke.

Peruven in dosking za prečastito duhovščino. Blago za uniforme c. kr. uradnikov po predpisu, tudi za veterane, gasilce, telovadce, livreje. Sukno za bilard in igralne mize, loden tudi nepremičen za lovske suknje, blago, ki se sme prati.

Popotni pljedi 4—14 glid. itd. Kdor hoče kupiti vredno, pošteno, trajno, čisto volneno sukno in ne slabeza blaga, ki se ponuja od vseh strani in je jedva krojačevega plačila vredno, obrne naj se na tvrdo

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogrski.

Razume se, da ostaje v moji zalogi, v kateri je vedno za pol milijona goldinarjev av. velj. blaga, in pri moji svetovni trgovini mnogo ostankov: vsak razsoden človek pa mora spoznati, da se od takih malih ostankov in odrezkov uzorce ne pošiljajo, ker bi pri več sto naročbah za uzorce nazadnje ničesa ne ostalo, in je torej smešno, če nekatere trgovine s suknom vzlic temu inserirajo uzorce od ostankov in odrezkov in so v takem slučajni uzore le od kosov in ne pa od ostankov, namen takemu postopanju je očividno. Ostanke, ki ne ugajajo, se zamenjajo, ali se pa denar vrne. Barva, dolgost, cena naj se pri naročbi ostankov naznani.

■ Razpošilja se le proti povzetju, nad 10 glid. franko. ■ Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini. (24—17)

Obliž za kurja očesa.

Najbolše sredstvo, da se odpravijo kurja očesa in trda koža. Bolečina kmalu mine in čez nekoliko dnij se kurje oko odstrani. Škatljica 40 kr.

Edino

pravo

le pri

Univerzalni hranilni prašek.

Neobhodno potreben v kuhinji! Ako se ga dene, karga gré na noževo ost, k mesu ali sočevju med kuhanjem, naredi jed prebavljivo in okusno.

Neobhodno potreben za namizo! Kar ga gré na eno nožno ost naj se ga zavžije z vodo ali z vinom in vse napenjanje in težave v želodci so odstranjene. Škatljica po 75 kr.

SIGMUND-u MITTELBACH-u, KREBS-APOTHEKE!

Kričistilne in zdravilne kroglice

za čiščenje krvi in odstranjenje vseh slabih sokov. Čiščenje želodca. — Škatljica po 26 kr. in 40 kr. Zavitek s 6 škatljicami (10.6) 1 glid. 5 kr.

Dunaj, Am hohen Markt, Palais Sina 8.

Ako se denar naprej pošlje, dobi se blago poštnine prosto.

Obliž za protin in revmatizem.

Izvrstno sredstvo pri protinu, revmatizmu, bolečini v prsih in hrbtu, bulah protina, trganji po udih in izpahnenji. Komad po 25 kr. in 1 glid. 5 kr.